

Παγκόσμια Χάρτα

Η Βιωσιμότητα ως Νομική Υποχρέωση

[Δρ. Martin Alpert](#)

Πρόεδρος και Διευθύνων Σύμβουλος

Cick Technologies Inc.

ΗΠΑ

Ο κόσμος βρίσκεται στο κατώφλι νέων μεγάλων ευκαιριών και προβλημάτων. Πολλοί κατανοούν ότι αυτές οι ευκαιρίες και τα προβλήματα είναι παγκόσμια και οδηγούν σε μεγάλες κοινωνικές αλλαγές. Ένας αυξανόμενος αριθμός ατόμων νιώθουν ότι κάτι πηγαίνει πολύ λάθος. Η Γη κλαίει, η ζωή κλαίει, αρκεί να μπορέσουμε να την ακούσουμε. Στην αρχή σιγανά, τώρα κλαίει δυνατώτερα. Προσπαθήστε για μία στιγμή να ακούσετε, να νιώσετε τον πόνο. Ο κόσμος πεινά, αλλά υπάρχει αρκετή τροφή, ο κόσμος ζητεί εργασία, αλλά υπάρχει αρκετή που περιμένει να γίνει. Ζούμε σε ένα παράξενο κόσμο. Σαράντα χιλιάδες παιδιά πεθαίνουν κάθε μέρα από κακή διατροφή και ασθένειες που σχετίζονται με αυτή. Οι μητέρες τους και οι οικογένειές τους αντιδρούν όπως θα αντιδρούσαμε όλοι μας σε μία τέτοια περίπτωση. Το γεγονός, ότι είναι φτωχοί ή ότι έχουν κι άλλα παιδιά, δεν σημαίνει, ότι τα αισθήματά τους είναι λιγότερο έντονα. Δεν γνωρίζω πώς να σας το δείξω αυτό σαν πραγματικότητα και όχι σαν στατιστική. Πώς μπορούμε να είμαστε πολιτισμένοι και να επιτρέπουμε κάτι τέτοιο; Ο κόσμος έχει μία αυξημένη επιθυμία να διορθώσει τα πράγματα, να κάνει "κάτι", αλλά δεν γνωρίζει τί πρέπει να γίνει.

Εδώ και πολλά χρόνια άρχισα να σκέπτομαι αυτά τα προβλήματα και προσπάθησα να διαμορφώσω μία διαρκή (βιώσιμη) παγκόσμια και δικαιοτή λύση. Πρώτον, η δικαιοσύνη περνά ένα μεταβατικό στάδιο. Ιστορικά η δικαιοσύνη καθορίζεται ως αμερόληπτη. Το στοιχείο αυτό ενσωματώθηκε στα μεγάλα δόγματα της ανθρωπότητας. Όμως, καθώς προοδεύουμε κοινωνικά και τεχνικά, είναι ξεκάθαρο ότι πρέπει να προχωρήσουμε και πέρα από την αμεροληψία για να επιτύχουμε τη δικαιοσύνη. Είναι ανάγκη να εφαρμόσουμε μία δικαιοσύνη, που να προσφέρει ίσες ευκαιρίες και τις οποίες, χάρη στις ανεπτυγμένες επικοινωνίες και στην τεχνολογία των υπολογιστών, μπορούμε να επιτύχουμε για όλους μέσω της εκπαίδευσης. Ηρθε ο καιρός που δεν θα φέρει μόνο ίσα δικαιώματα, αλλά και ίσες ευκαιρίες για όλους. Οι συνθήκες της αμεροληψίας εγγυώνται δικαιοσύνη στη διαδικασία, αλλά όχι στο αποτέλεσμα. Στο δικαστήριο αυτό σημαίνει, ότι οι εγκληματίες απελευθερώνονται εξ αιτίας ενός σφάλματος της αστυνομίας κατά τη διαδικασία, πριν την προσαγωγή τους στη δίκη. Στην κοινωνία αυτό σημαίνει, ότι οι μεγάλες ανισότητες στο εισόδημα είναι ανεκτές, όσο δεν εμπλέκουν το σύστημα, όπως αυτό καθορίζεται από αυτούς που κερδίζουν από το σύστημα. Ίσες ευκαιρίες σημαίνουν εγγυημένη δικαιοσύνη ως προς το αποτέλεσμα, αλλά όχι ως προς τη διαδικασία. Στο δικαστήριο αυτό σημαίνει, ότι ο εγκληματίας τιμωρείται κατάλληλα αν είναι ένοχος. Στην κοινωνία σημαίνει ότι έχουμε όλοι ίσες ευκαιρίες. Η δικαιοσύνη είναι τόσο αμεροληψία όσο και ίσες ευκαιρίες.

Η θεωρία μου είναι, ότι η ουτοπία είναι η πρόκληση και η ευκαιρία. Έχουμε τη δυνατότητα να δώσουμε σε κάθε άνθρωπο έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή με δυνατότητα επικοινωνίας. Το χρέος των ΗΠΑ θα ήταν αρκετό για να προσφέρει σε κάθε άνδρα, γυναίκα και παιδί πάνω στη γη, έναν ηλεκτρονικό υπολογιστή με δυνατότητα επικοινωνίας. Αυτό μπορεί να χρησιμοποιηθεί για να μορφώσει καθώς και να προσφέρει την πρόκληση και την ευκαιρία που θα τους κάνει όλους παραγωγικούς και ίσως ευτυχημένους. Ως τμήμα της παγκόσμιας χάρτας, η ηλεκτρονική πρόσβαση στην εκπαίδευση και στην πληροφόρηση πρέπει να είναι δυνατή για όλους.

Οι σύγχρονοι υπολογιστές σχεδιάστηκαν για τους μορφωμένους και τους ικανούς. Πρέπει να αναπτύξουμε από την αρχή υπολογιστές για τους αμόρφωτους, ώστε να τους μορφώσουμε και να τους προσφέρουμε πρόσβαση στα μέσα ενημέρωσης. Το πρόγραμμα για την ανάπτυξη ενός τέτοιου συστήματος θα πρέπει να ξεκινήσει αμέσως, με τη συμμετοχή του ιδιωτικού τομέα. Πρέπει να είναι μία εφαρμογή για ανθρώπους, που δεν γνωρίζουν την τεχνολογία, μία εφαρμογή που θα δώσει σε όλους πρόσβαση στη γνώση. Γενικά οι άνθρωποι θέλουν να γνωρίζουν και όχι να μαθαίνουν.

Τα αναπτυσσόμενα κράτη χρειάζονται ευρεία διανομή πληροφοριών και πληροφορικής τεχνολογίας, ώστε να γίνουν τμήματα της διεθνούς κοινότητας. Η γνώση της γεωγραφίας αντικαθίσταται με τη μελέτη συγκεκριμένων κοινωνιών. Η γνώση είναι το καλύτερο και τελικό υποκατάστατο για άλλους πόρους, που λείπουν πιθανόν από τα αναπτυσσόμενα κράτη. Η γνώση είναι επίσης μία παγκόσμια πηγή ισχύος, καθώς είναι προσίτη τόσο στους πλούσιους όσο και στους φτωχούς. Απαιτείται αμφίδρομη ασύρματη μετάδοση φωνής, δεδομένων και εικόνες για να προσφέρει και να δέχεται κανείς χρήσιμες πληροφορίες παντού στον κόσμο. Οι πληροφορίες και όχι η ενέργεια έγιναν ο παγκόσμιος μεταφορικός μηχανισμός. Οι επικοινωνίες είναι το υποκατάστατο των μεταφορών. Χρειαζόμαστε εξυπνότερα εργαλεία, τα οποία άνθρωποι, που δεν έχουν χρησιμοποιήσει ούτε τηλέφωνο, θα μπορούν να χρησιμοποιούν, εργαλεία επικοινωνίας με περισσότερα πλεονεκτήματα και λιγότερες απαιτήσεις. Πενήντα τοις εκατό του πληθυσμού της γης δεν έχει χρησιμοποιήσει ποτέ τηλέφωνο, αλλά όπου υπάρχουν εγκατεστημένα στις αναπτυσσόμενες χώρες, τα οφέλη που προέρχονται από τη χρήση τους, χρηματοδοτούν γρήγορα την ανάπτυξη του δικτύου. Για να αναπτυχθεί ένα νέο εκτεταμένο δίκτυο επικοινωνιών θα πρέπει οι κυβερνήσεις να μην παίζουν απολύτως κανένα ρόλο στον καθορισμό του περιεχομένου του και να προσφέρουν τα απαραίτητα χρήματα για τη σωστή εγκατάσταση.

Άλλα παγκόσμια θέματα, όπως η ρύπανση, τα χρέη - είναι ο κόσμος χρεοκοπημένος; - η υπερκατανάλωση, η ανισότητα των εισοδημάτων, η φτώχεια, η αύξηση του πληθυσμού, η θέση της γυναίκας, η βιοποικιλότητα, θέματα του οικοσυστήματος, η οικονομία, ο πόλεμος και η ειρήνη, η ηθική (διαφθορά), και οι παγκόσμιες επιχειρήσεις, πρέπει επίσης να αντιμετωπισθούν. Αυτά μπορούν να αντιμετωπισθούν μόνο μέσα σε μία παγκόσμια οργάνωση που προωθεί τις ίσες ευκαιρίες μέσα στους περιορισμούς της φύσης. Ο κόσμος και η ανθρωπότητα θα

επιβιώσουν, αλλά οι συνθήκες της επιβίωσης, οι δυνατότητές της έχουν μία ευρεία κλίμακα πιθανοτήτων και πρέπει να καθορίσουμε ποιες από αυτές τις δυνατότητες θα πραγματοποιήσουμε.

Με σκοπό να παρακινήσουμε τη συζήτηση, αλλά και τη δράση, διαμορφώσαμε ένα "Παγκόσμιο Σύνταγμα". Δεν είναι υποκατάστατο, ούτε ασύμβατο με το Σύνταγμα των ΗΠΑ, ή άλλα δημοκρατικά συντάγματα τα οποία γνωρίζω. Αυτό το σύνταγμα θέτει στόχους, όχι κανόνες. Η εκτέλεση, η δράση και η εφαρμογή αφήνονται κατά το μεγαλύτερο τμήμα τους στα έθνη-κράτη, τα πολιτιστικά συστήματα, ακόμη και τους μικρότερους οργανισμούς του χαμηλότερου επιπέδου, που μπορούν να ενεργήσουν αναλόγως. Μερικά από τα κύρια σημεία του κειμένου είναι:

- Όλες οι πολιτικές πρέπει να είναι συμβατές με το βιώσιμο περιβάλλον
- Το άτομο είναι κυρίαρχο. Η μορφή του πολιτεύματος είναι η δημοκρατία. Κάθε άτομο έχει το δικαίωμα να ψηφίζει για κάθε θέμα, είτε άμεσα, είτε μέσω των αντιπροσώπων του.
- Η κεντρική ομοσπονδία και κάθε περιοχή (ήπειρος) έχει ένα Κοινοβούλιο. Τα Κοινοβούλια ελέγχουν και εξισορροπούν το ένα το άλλο. Αυτό προσφέρει αποτελεσματικότητα, η οποία χρειάζεται στο περιβάλλον εντός του οποίου ζούμε και που μεταβάλλεται τόσο γρήγορα, χωρίς να θέτει σε κίνδυνο την εθνική ασφάλεια.
- Συστήνεται Επιχειρηματική Επιτροπή, που δημιουργείται από αντιπροσώπους, εκλεγμένους από τις επιχειρήσεις, οι οποίοι έχουν έναν ολοκληρωμένο ρόλο στην κυβέρνηση. Πολλές πολυεθνικές εταιρείες είναι σε οικονομικά μεγέθη μεγαλύτερες από κάποιες χώρες και έχουν μεγαλύτερη επιρροή στην καθημερινή ζωή των ανθρώπων. Πρέπει να αποδεχτούμε αυτήν την πραγματικότητα και να καλωσορίσουμε τη συμμετοχή των επιχειρήσεων στην κυβέρνηση. Το να δίνεις και να παίρνεις (να αγοράζεις και να πωλείς) και η ευθύνη του καθενός για τις ενέργειές του (Κάρμα) είναι ο βασικός πνευματικός νόμος, που ακολουθούν οι επιχειρήσεις. Οι επιχειρήσεις πρέπει να γίνουν τμήμα της λύσης.
- Οι αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου πρέπει να λαμβάνονται με σεβασμό τόσο στο νόμο, όσο και στην κοινωνία. Προβλέπεται ένας μηχανισμός, που θα επιτρέπει στους πολίτες να ανατρέπουν μία απόφαση του ανώτατου δικαστηρίου.
- Η οικονομική ανάπτυξη σχετίζεται με την οικολογική βιωσιμότητα και προσπαθεί να προσφέρει μία πιο δίκαιη κατανομή ευκαιριών και προκλήσεων στον κόσμο.
- Καθιερώνεται το ελεύθερο εμπόριο, η ελεύθερη ροή κεφαλαίου και η ανταγωνιστική πρόσβαση στις πρώτες ύλες.
- Οι επιχειρήσεις που λαμβάνουν κεφάλαια από δημόσιες εισφορές πρέπει να επιστρέφουν στην κυβέρνηση το 10% αυτών των κεφαλαίων.
- Χρήματα της Ομοσπονδίας θα πρέπει να δίνονται σε κάθε πολίτη, μόλις γεννιέται, ώστε να βοηθήσουν όλους να έχουν αυξημένες ευκαιρίες για το μέλλον.
- Η παιδεία θα πρέπει παράλληλα με τα παραδοσιακά μαθήματα και μεθόδους να εντείνεται με την ηλεκτρονική πρόσβαση στην εκπαίδευση και την πληροφόρηση, που παρέχεται σε όλους.
- Η ηθική λαμβάνει μία εξέχουσα και επίσημη θέση.
- Τα ανθρώπινα δικαιώματα, που περιλαμβάνουν την εξασφάλιση της βιοτικής υποστήριξης όλων των πολιτών, καταγράφονται και είναι εγγυημένα. Υπάρχει πρόβλεψη για ένα θρησκευτικό/ηθικό φόρουμ, όπου θα γίνονται συζητήσεις και προτάσεις.
- Τα όπλα περιορίζονται σε εξαρτήματα ατομικής δράσης. Όλα τα όπλα μαζικής καταστροφής θα μειωθούν, όταν δεν θα υπάρχει απειλή από άλλες πηγές, που θα κατέχουν τα ίδια όπλα. Τα στελέχη που ασχολούνται με την άμυνα θα αλλάξουν επαγγελματικό προσανατολισμό και θα αξιοποιηθούν σε κοινωνικούς τομείς.
- Τα Έθνη-Κράτη έχουν το δικαίωμα να πειραματίζονται με διαφορετικές μορφές διακυβέρνησης. Τα σύνορά τους θα είναι εγγυημένα. Η ειρηνική αλλαγή των συνόρων απαιτεί τις ψήφους των δύο τρίτων των κατοίκων της περιοχής που επηρεάζεται άμεσα από την αλλαγή και πλειοψηφία σε εθνικό επίπεδο. Τα χρέη ανάμεσα στα μέλη διαγράφονται.

Όλα αυτά μπορεί να ακούγονται ιδεαλιστικά κατά καιρούς, αλλά είναι καλύτερα να θέσουμε ιδεαλιστικούς στόχους για το μέλλον, παρά στόχους που είναι αυστηρά πρακτικοί με την σημερινή σκοπιά και τις εμπειρίες μας. Τα μεγάλα επιτεύγματα της ανθρωπότητας θεωρήθηκαν όλα μη πρακτικά στην εποχή τους, συμπεριλαμβανομένης και της δημοκρατίας. Ο ιδεαλισμός δεν είναι μόνο ρεαλιστικός για το μέλλον, αλλά είναι και απαραίτητος. Η συνύπαρξη πρέπει να αντικατασταθεί με τη συμβίωση. Πρέπει να αποκτήσουμε ένα πλαίσιο για ένα θετικό συνολικό παιχνίδι, όπου οι κοινωνίες θα συμπληρώνονται και θα συναγωνίζονται.

Κάνοντας αυτήν την εισαγωγή, θα ήθελα να συγκεντρωθώ στην περιβαλλοντική πλευρά αυτού του παγκόσμιου χάρτη. Το κείμενο λέει καθαρά, πως όλος ο κόσμος "...έχει ευθύνη για την προστασία της φύσης". Η πολιτική στο σύνολό της, μαζί και η οικονομική πολιτική, θα φροντίζει για το βιώσιμο περιβάλλον. Τα περιβαλλοντικά εγκλήματα είναι εγκλήματα κατά της ανθρωπότητας. Τα άτομα που είναι υπεύθυνα ή οι επικεφαλής των υπεύθυνων οργανισμών ή εταιρειών, θα είναι υπόλογα για τα περιβαλλοντικά εγκλήματα." Συνεχίζεται η συζήτηση για το πώς το χαμηλό κόστος των προϊόντων είναι αποτέλεσμα της αποτυχίας να μετρηθούν οι περιβαλλοντικές επιπτώσεις, η χρήση καταπιεστικών προτύπων εργασίας και η χρήση ενεργειακών πηγών που έχουν τεχνητά χαμηλό κόστος. Το κόστος των προϊόντων θα αυξηθεί, αντανάκλωντας το πρόσθετο κοινωνικό κόστος, που μέχρι τώρα το παραβλέπαμε. Αυτό θα μειώσει τις απαιτήσεις και θα αυξήσει τα ελεύθερα κεφάλαια. Ο Αντιπρόεδρος Al Gore είπε: "Ο,τι φορολογούμε, μειώνεται, ό,τι επιχορηγούμε, αυξάνεται." Σήμερα φορολογούμε την εργασία και επιχορηγούμε την εξάντληση των αποθεμάτων, έτσι έχουμε ανεργία και απόβλητα. Η ελεύθερη αγορά θα πρέπει να είναι η κύρια μέθοδος που θα χρησιμοποιηθεί για να καθορίσουμε την τιμή των περιβαλλοντικών επιλογών. Οι αγορές είναι κάλπες και λειτουργούν με δημοψηφίσματα. Αν ο κόσμος είναι αυστηρός, τότε, στην οικονομία της αγοράς, και η αγορά είναι αυστηρή.

Η βιωσιμότητα είναι μία μορφή ανάπτυξης η οποία ικανοποιεί τις τρέχουσες ανθρώπινες ανάγκες, χωρίς να θέτει σε κίνδυνο τα αποθέματα, στα οποία βασίζονται οι μελλοντικές γενιές. Η βιωσιμότητα, που επικεντρώνεται μόνο στην ποιότητα της ανθρώπινης ζωής, είναι κάτι, για το οποίο αξίζει να αγωνιστούμε. Ο διαχωρισμός του οικολογικού από το κοινωνικό και το ανθρώπινο περιβάλλον δεν μπορεί να οδηγήσει σε αποτελεσματικές λύσεις. Προς το παρόν προσπαθούμε να λύσουμε όλα τα οικονομικά, κοινωνικά και πολιτικά προβλήματά μας με την αύξηση της παραγωγής. Έχουμε αναπτύξει μία νοοτροπία, σύμφωνα με την οποία, ο ένας θέλει ό,τι έχει ο άλλος και το θέλει τώρα. Η απαίτηση για άμεση ικανοποίηση μας έχει κοστίσει πολύ. Δεν μπορούμε πλέον να ξεχωρίσουμε, τί είναι επείγον, από το τί είναι σημαντικό. Ασχολούμαστε διαρκώς με το επείγον ή μάλλον με την άποψή μας για το επείγον και όχι με το

σημαντικό, το οποίο συχνά είναι μακροπρόθεσμο. Όσο περισσότερο κανείς αυξάνει την παραγωγή, τόσο περισσότερα χρειάζεται για να την αυξήσει. Αυτό δημιουργεί μία ασταθή κατάσταση. Ο καταναλωτισμός και ο υπερκαταναλωτισμός είναι ένα σύμπτωμα, δεν είναι η ασθένεια.

Πιθανόν η μεγαλύτερη και η πιο άμεση απειλή για την παγκόσμια κοινωνία είναι η αυξανόμενη ανισότητα στην κατανομή του πλούτου. Αυτό οδήγησε στην πτώση της πρώτης δημοκρατίας της Αθήνας. Η δημοκρατία δεν είναι εγγυημένη. Ήταν επίσης σημαντικός παράγοντας, που οδήγησε στο μεγάλο κραχ και θα οδηγήσει... Όταν η ισχύς είναι στα χέρια των πλουσίων, οι λαοί δεν έχουν και πολλά περισσότερα να χάσουν.

Όλοι βρισκόμαστε σε αναζήτηση. Ο καταναλωτισμός είναι ένας σταθμός στο μονοπάτι, μία ελπίδα, ότι αυτό που αναζητούμε βρίσκεται απλά στο να αποκτήσουμε παραπάνω αγαθά, αλλά δεν είναι έτσι. Όταν βρούμε πραγματικά το "ζητούμενο" δεν θα χρειαζόμαστε τον καταναλωτισμό. Πρέπει να μπορέσουμε να ελέγξουμε τη διαφοροποίηση του τί χρειαζόμαστε, από το τί θέλουμε και ίσως το γιατί το θέλουμε. Κάτι συμβαίνει, απλώς δεν ξέρουμε τι. Όταν θα βρούμε το "ζητούμενο", θα δούμε, ότι έχουμε αρκετά. Ό,τι και αν είναι "αυτό" δεν είναι ακόμη περισσότερα υλικά αγαθά. Στο τέλος δεν είναι το τί κατέχεις, αλλά το τί έπραξες, που μετράει. Οι περισσότεροι αγωνίζονται για να έχουν περισσότερα, ποιος όμως είναι ο πιο πλούσιος; Γνωρίζουμε ποιος είναι ο πλουσιότερος άνθρωπος στην χώρα μας ή στον κόσμο, αλλά δεν γνωρίζουμε ποιος έχει κάνει περισσότερο καλό ή έχει προσφέρει τα περισσότερα. Η απολαβή μας είναι ανάλογη του τρόπου που τη μετράμε, πρέπει να μετρήσουμε πόσο κάνουμε το καλό, να προσφέρουμε περισσότερα και αυτό να αποτελεί πρότυπο επιτυχίας, ακόμη και στις επιχειρήσεις. Πρέπει να μετράμε αυτά που κανείς προσφέρει και όχι αυτά που παίρνει.

Σε όλο το κείμενο δίνεται έμφαση στη συνεργασία ανάμεσα στις επιχειρήσεις και την κυβέρνηση. Υπάρχει επίσης μία επιθυμία να επηρεάσουμε τις επιχειρήσεις, να σκεφθούν την επίδραση των προϊόντων τους στο περιβάλλον. Αυτό πρέπει να γίνει ένα ανταγωνιστικό πλεονέκτημα, καθώς προωθεί την ανάπτυξη πιο αποτελεσματικών διαδικασιών, αυξάνει την παραγωγικότητα, μειώνει το κόστος και ανοίγει νέες στρατηγικές αγορές. Στην πραγματικότητα, όσο μεγαλύτερη είναι μία επιχείρηση, τόσο περισσότερα μπορεί να κερδίσει με τους αυστηρούς περιβαλλοντικούς κανόνες, καθώς οι μεγαλύτερες επιχειρήσεις μπορούν να μειώσουν το κόστος εφαρμογής των κανόνων αυτών, χάρη στα μεγαλύτερα μεγέθη τους. Οι μέτοχοι αλλά και όσοι έχουν συμφέροντα σε μία επιχείρηση, πρέπει να επηρεάζουν τις αποφάσεις. Η παραγωγή θα πρέπει να αντανακλά το πλήρες περιβαλλοντικό κόστος κατά τη διάρκεια ζωής ενός προϊόντος, συμπεριλαμβανομένης και της τελικής απόρριψής του. Η αξία των εταιρειών στην αγορά θα πρέπει κατά ένα μέρος να βασίζεται στην ικανότητά τους να παράγουν καθαρά προϊόντα βασισμένα στις αρχές της βιωσιμότητας.

Το προσωπικό που ασχολείται με την άμυνα θα πρέπει να χρησιμοποιηθεί για να υποστηρίξει πολιτικές και κοινωνικές υπηρεσίες, συμπεριλαμβανομένης της ταχείας ανάπτυξης των τροφίμων και άλλων υπηρεσιών αναγκαίων για τη διατήρηση της ζωής. Δεν υπάρχει διαφορά ανάμεσα στους στρατιώτες και στους πράσινους στρατιώτες. Θα είναι μία καλώς εξοπλισμένη, καλώς χρηματοδοτούμενη δύναμη άμεσου δράσεως, εκπαιδευμένη και προετοιμασμένη να αντιμετωπίζει περιβαλλοντικά θέματα.

Σε αυτό το κείμενο αναπτύχθηκε ένα νέο, απλό μοντέλο για την οικονομική οργάνωση, το οποίο θα πρέπει να προσφέρει μία πιο ισότιμη διανομή πόρων και ευκαιριών στον κόσμο. Από μόνο του θα προχωρήσει πολύ, για να λύσει τα παγκόσμια προβλήματα του υπερπληθυσμού, της επάρκειας των τροφίμων κλπ. Η οικονομική ανάπτυξη βασίζεται στην αλλαγή του κοινού, στις ανάγκες των πολιτών και στην επιθυμητή βελτίωση του επιπέδου ζωής, που μπορεί να επιτευχθεί μέσα στα πλαίσια του βιώσιμου περιβάλλοντος. Η οικονομική δομή που θα δημιουργηθεί προσφέρει αρκετό εισόδημα για να δημιουργεί κανείς, αλλά όχι απαραίτητα για να κατέχει. Προβλέπονται η παροχή πλήρους απασχόλησης και επιπρόσθετων επιδομάτων. Όμως, τα άτομα που θα παίρνουν επιδόματα, πρέπει να μπου σε ένα πρόγραμμα, που θα τα κάνει ανεξάρτητα από αυτά. Το επί τοις εκατό ποσοστό του πλούτου που θα κατέχει το πλουσιότερο 5% του πληθυσμού είναι περιορισμένο. Οι αμυντικές δαπάνες θα περιοριστούν και δεν θα μπορούν να υπερβούν τις υγειονομικές ή τις εκπαιδευτικές δαπάνες. Ο προϋπολογισμός θα πρέπει επίσης να προσφέρει τους πόρους για μακροπρόθεσμα προγράμματα. Θεσμοθετούνται το ελεύθερο εμπόριο, η ελεύθερη ροή κεφαλαίου και η ανταγωνιστική πρόσβαση στις πρώτες ύλες. Οι επιχειρήσεις που θα λαμβάνουν δημόσια κεφάλαια, όπως είναι μετοχές κλπ. θα πρέπει να επιστρέφουν στις κυβερνήσεις τουλάχιστον το 10% των εσόδων τους. Αυτή η εισφορά είναι μία επιβάρυνση για τις επιχειρήσεις, αλλά αυξάνει τη σημασία της συνεργασίας ανάμεσα στις επιχειρήσεις και στις κυβερνήσεις και επίσης μειώνει τις δανειακές ανάγκες των κυβερνήσεων. Άλλες λιγότερο σημαντικές αλλαγές είναι, ότι η χρηματοδότηση στις προεκλογικές εκστρατείες περιορίζεται και προσφέρεται μόνο από την κυβέρνηση, ότι θα αλλάξει η ηλικία συνταξιοδότησης, καθώς αναμένουμε αύξηση του μέσου όρου ζωής και θα μειωθεί έτσι η ανάγκη για χρηματοδότηση των συντάξεων και η πρόβλεψη, ότι κάποια χρήματα από την κυβέρνηση θα τοποθετούνται σε έναν λογαριασμό για κάθε πολίτη μόλις γεννιέται, ώστε να του προσφέρουν καλύτερες ευκαιρίες για το μέλλον του.

Πολλαπλοί παράγοντες δρουν για την αποσταθεροποίηση της παγκόσμιας οικονομίας. Αυτοί περιλαμβάνουν:

- μετατόπιση κεφαλαίων από το διεθνές εμπόριο
- δαπάνες χωρών πέρα από τις δυνατότητές τους. Πραγματική αιτία είναι το υπερτιμολογημένο συνάλλαγμα, οι τεχνητά χαμηλές τιμές και η πραγματική αξιολόγηση με βάση τις ελλείψεις και τη μαύρη αγορά
- το μεγάλο παγκόσμιο χρέος. Ανάμεσα στα αίτια όλων των παγκοσμίων οικονομικών κρίσεων ήταν η ύπαρξη χρεών που έγιναν επικίνδυνα μεγάλα, σε σχέση με τις δυνατότητες αποπληρωμής τους
- η ένταση ανάμεσα στην άμυνα, την κατανάλωση και τις επενδύσεις

Δεν υπάρχουν αρκετά χρήματα στα θησαυροφυλάκια των τραπεζών του κόσμου για να επηρεάσουν σημαντικά την αλλαγή. Ένα βελτιωμένο νομισματικό σύστημα που θα συνδέεται με τον χρυσό (όχι όμως βασισμένο πάνω στον χρυσό) και/ή φορολόγηση στις ανταλλαγές επιτοκίων, θα έχει ως αποτέλεσμα περισσότερο εισόδημα για τα Έθνη-Κράτη και θα εξισώσει τις ανισοκατανομές ανάμεσα στη ροή κεφαλαίων και το εμπόριο. Το συνάλλαγμα εξακολουθεί να βασίζεται στη ροή του εμπορίου, αλλά η μεταφορά κεφαλαίου είναι πολλαπλάσια κατά 40-50 φορές προς τη ροή του εμπορίου. Πρέπει να μεταφέρουμε κεφάλαια εκεί που χρειάζονται και μπορούμε να χρησιμοποιήσουμε τους φόρους από την ανταλλαγή επιτοκίων για να επηρεάσουμε την κατεύθυνση προς την οποία θα κινηθεί το κεφάλαιο. Χρειάζεται δράση, ώστε να αποφύγουμε τον οικονομικό και τον πολιτικό ολοκληρωτισμό. Υπάρχουν τέσσερις τρόποι

για να πιέσουμε το ισοζύγιο πληρωμών, μεταβάλλοντας τις συνθήκες που επηρεάζουν τις διεθνείς αλληλεπιδράσεις:

- ισοσταθμιστικές αλλαγές στα αποθέματα συναλλάγματος (πράγμα που δεν είναι πρακτικό σήμερα που τα αποθέματα είναι τόσο χαμηλά)
- αλλαγή του γενικού επιπέδου εσωτερικών τιμών και εισοδήματος
- αλλαγή των συναλλαγματικών ισοτιμιών
- μεγαλύτερος έλεγχος στις πράξεις που περιλαμβάνουν ξένο συνάλλαγμα

Η ένδεια έχει αυξηθεί. Μόνο ένα μικρό ποσοστό των χρημάτων, που προορίζεται για τους φτωχούς, καταλήγει τελικά σ' αυτούς. Η ένδεια δεν πρέπει να γίνει μία επικερδής επιχείρηση. Ατομικά επιχειρηματικά επιδόματα θα μειώσουν την διαφθορά και θα αυξήσουν τη δραστηριοποίηση των ανθρώπων στις αναπτυσσόμενες χώρες. Θα προσφέρουν ένα μηχανισμό αναδιανομής του πλούτου με αξιοπρέπεια και ένα τρόπο αναδιανομής της ισχύος, ώστε να γίνει πιο συμμετρική. Αύξηση της ανταμοιβής για την επιτυχία και μείωση της ποινής για την αποτυχία.

Η εκπαίδευση είναι το κλειδί της εφαρμογής κάθε παγκόσμιας πολιτικής. Απαιτείται εκπαίδευση στην κατανόηση, την υπομονή και τη συνεργασία. Η γνώση δεν είναι μία περιορισμένη πηγή και θα πρέπει να είναι αυτή που θα φέρει την ισορροπία. Τα παιδιά θα πρέπει να ασχοληθούν με πειράματα, που θα εξετάζουν τις επιπτώσεις του προσωπικού περιβάλλοντος και θα πρέπει, να προσφέρεται οικολογική εκπαίδευση στο σχολείο. Θα πρέπει, να υπάρχει προσωπική υποστήριξη, σε θέματα περιβαλλοντικών επιπτώσεων και στον υπόλοιπο πληθυσμό. Αυτό θα προσφέρει μία θεώρηση της προσωπικής μας επίδρασης στο περιβάλλον και στο πως να σταματήσουμε την επιδείνωσή του.

Η ηθική κατέχει μία εξέχουσα και επίσημη θέση στην παγκόσμια διακυβέρνηση. Θα δημιουργηθεί ένα συμβούλιο ηθικής, που θα προσφέρει ηθικές κατευθύνσεις και θα βοηθήσει στην εφαρμογή και την παρακολούθηση των ηθικών προγραμμάτων. Κάθε οργάνωση ή πρόγραμμα, που δέχεται δημόσια χρηματοδότηση, απαιτείται να έχει επίσημη ηθική πολιτική. Μπορεί να επιβληθεί κυβερνητικό απόρρητο σε ζωτικούς τομείς.

Θα ήθελα να κάνω μερικά σχόλια για τη δομή που οραματίζομαι για την παγκόσμια συνεργασία. Η βασική οργάνωση είναι μία κεντρική κυβέρνηση που λειτουργεί σε συνεργασία με πέντε διαμερίσματα (ηπείρους). Η κεντρική κυβέρνηση και οι κυβερνήσεις των διαμερισμάτων έχουν, η κάθε μία, ένα νομοθετικό σώμα: τη Γερουσία για την κεντρική κυβέρνηση, η οποία αποτελείται από 20 μέλη από κάθε διαμέρισμα και μία Βουλή Αντιπροσώπων για κάθε διαμέρισμα, η οποία αποτελείται από εκπροσώπους των Κρατών-Μελών, σε αριθμό ανάλογο με τον πληθυσμό τους. Σε κάθε νομοθετικό σώμα της κεντρικής κυβέρνησης και των διαμερισμάτων συμμετέχει επίσης μία επιχειρηματική επιτροπή, η οποία έχει αριθμό μελών ίσο με το 5% των μελών του νομοθετικού σώματος. Η κεντρική κυβέρνηση και οι κυβερνήσεις των διαμερισμάτων έχουν ένα εκτελεστικό τμήμα (τον Πρόεδρο) και ένα δικαστικό, το οποίο αποτελείται από ένα ανώτατο δικαστήριο, κατώτερα δικαστήρια και μεσολαβητές. Οι μεσολαβητές παίζουν ένα σημαντικό ρόλο στην πρόληψη και λύση προβλημάτων.

Οι συναντήσεις γίνονται ηλεκτρονικά. Καθιερώνεται ετήσια ψήφος εμπιστοσύνης από τους πολίτες. Μία αρνητική ψήφος σ' αυτήν την περίπτωση σημαίνει γενικές εκλογές μέσα σε τρεις μήνες για όλα τα αξιώματα, εκτός εκείνων που έχουν μόλις πληρωθεί.

Για να ισχύσει ένας νόμος απαιτείται η συμφωνία της πλειοψηφίας όλων των πολιτών, η οποία θα δοθεί είτε άμεσα, είτε έμμεσα, με τους αντιπροσώπους τους (τη Γερουσία για την Ομοσπονδία ή τη Βουλή των Αντιπροσώπων για τα Διαμερίσματα). Διεθνείς επιχειρηματικοί αντιπρόσωποι έχουν επίσημο συμβουλευτικό ρόλο και σημαντικό ρόλο στη χάραξη πολιτικής.

Δίνεται έμφαση στην κοινωνική ευθύνη των αποφάσεων του Ανωτάτου Δικαστηρίου και στην ανάγκη να λαμβάνονται αυτές οι αποφάσεις με τη σκέψη τόσο στο νόμο, όσο και στην κοινωνία. Προβλέπεται ένας μηχανισμός για να ανατραπούν οι αποφάσεις του Ανωτάτου Δικαστηρίου. Το νομοθετικό σώμα μπορεί με πλειοψηφία δύο-τρίτων να ζητήσει δημοψήφισμα πάνω στις αποφάσεις αυτές. Επίσης δημιουργούνται κατώτερα δικαστήρια και μεσολαβητές.

Με όλα τα προηγούμενα γίνεται προσπάθεια να δοθεί έμφαση στην αξιοπρέπεια της ανθρωπότητας και στην επισήμανση, ότι αυτό το κείμενο προσπαθεί μόνο να θέσει κάποιες ελάχιστες προϋποθέσεις. Η ανθρωπότητα θα πρέπει να προσπαθήσει για κάτι ακόμα καλύτερο, ώστε να μπορέσει να δημιουργήσει μία κοινωνία, όπου δεν θα χρειάζονται αυτές οι ελάχιστες προϋποθέσεις.

Η εφαρμογή του συντάγματος πρέπει να βασίζεται στις αρχές του. Έτσι, ο τρόπος εφαρμογής του είναι μέσω υπομνημάτων σε κάθε Έθνος-Κράτος. Πρώτα θα δημιουργηθεί ένας μηχανισμός σε κάθε Έθνος-Κράτος για να προσφέρει τις νομικές δεσμεύσεις που απαιτούνται, ύστερα θα παρουσιαστεί ο παγκόσμιος χάρτης στους πολίτες για να αποφασίσουν οι ίδιοι πάνω σ αυτόν.

Τέλος θα ήθελα να σας παρουσιάσω την εισαγωγή του κειμένου αυτού. Αν συμφωνείτε με την εισαγωγή, τότε το υπόλοιπο προσφέρει τα μέσα για την εφαρμογή της και θα δεχθώ με χαρά σχόλια και κριτική, που σχετίζονται με τους στόχους, που αναφέρονται στην εισαγωγή αυτή ή στην εφαρμογή της.

Εμείς, οι άνθρωποι του πλανήτη Γη, προκειμένου να φτιάξουμε έναν καλύτερο κόσμο, που θα στηρίζεται στο βιώσιμο περιβάλλον, για το συμφέρον κάθε γενιάς και όλης της φύσης και για την άμυνα του πολιτισμού, την καθιέρωση και την απονομή δικαιοσύνης, τη φροντίδα για την ασφάλεια, την εξασφάλιση της ειρήνης, τη στήριξη της αξιοπρέπειας και του αμοιβαίου σεβασμού για την ανθρωπότητα, τις κυβερνήσεις και το περιβάλλον, δεχόμαστε την ευθύνη των πράξεων, που με την ελεύθερη επιλογή μας εκτελέσαμε καθώς και την αμοιβαία ευθύνη για όλες τις μεταξύ μας σχέσεις που βασίζονται στην αλήθεια, και για να εξασφαλίσουμε τα αγαθά της ζωής, της ελευθερίας, της ισότητας των ευκαιριών, προς την

αναζήτηση της ευτυχίας για εμάς και για τους απογόνους μας, καθιερώνουμε και αποδεχόμαστε αυτό το Παγκόσμιο Σύνταγμα.

Δρ. **Martin Alpert** σπούδασε γιατρός, αλλά σήμερα είναι ένας επιτυχημένος εφευρέτης και επιχειρηματίας. Με τη σύζυγό του ίδρυσαν μία εταιρεία η οποία έγινε η ταχύτερα αναπτυσσόμενη εταιρεία υψηλής τεχνολογίας στις ΗΠΑ, σύμφωνα με το περιοδικό Business Week. Το πάθος του είναι το «Παγκόσμιο Σύνταγμα», το οποίο δημιούργησε για να προωθήσει την συζήτηση σχετικά με το, πώς θα ήθελε ο κόσμος να ζήσει.